

CARTES DES DE L'ALOMA

EL MEU PAS PER L'ESCOLA ALOMA...

13 anys han passat des que vaig venir per primera vegada a aquest col·legi, vaig començar a P3... però... amb 2 anys. A l'any següent, em va succeir una de les pitjors experiències de tota la meua vida... vaig repetir P3, no ho vaig entendre, fa 12 anys i encara no ho entenc. No entenia per què els meus companys havien passat a P4 i jo no, i tampoc entenia per què havia d'estudiar un altre cop tot el que ja havia après, però això tenia una cosa positiva, jo ja sabia que era un triangle vermell, un cercle verd i un quadrat groc, però els meus companys no, gràcies a la nostra professora (Mª Luz Gámez) .

A l'any següent vaig passar de curs, una cosa que no m'esperava, ja que em pensava que no anava a passar de P3, i quan jo estava tan feliç al meu seient de P4 a l'any 1996, va ocórrer un altre dels fets que van canviar tota la meua vida que es definia en dues paraules: RATA PACA, un tipus de monstre que vivia a un forat a la paret i que l'utilitzava la nostra professora (Teresa Izquierdo) per ficar-nos por quan ens portàvem malament.

A l'any 1997, P5, va passar el 3r dels records que m'han traumatitzat, encara que no ho sembli... la professora de P5 (Tere Blanco) amenaçava sempre que no callàvem en posar-nos un "esparadrap" a la boca, nosaltres no la créiem... fins el dia en què es va fer realitat... Un grup de nens de 4/5 anys a un racó de la classe amb "esparadraps" a la boca...

Molts anys han passat, o el que és el mateix... molts records, moltes amistats, molts amics que vénen, molts amics que se'n van i molts professors, que encara que no ho sembli, els acabes agafant afecte. els mateixos. Però el pitjor, és que nosaltres, els de la nostra classe, deixarem de compartir acords per a que cada un segueixi el seu camí, ara entenc als nostres pares quan diuen que volen tornar al col·legi, jo encara no me n'he anat i estic desitjant quedar-me a P3 tota la meua vida...

Carles Hermosilla 4art ESO

Som la Kreylin i la Raquel , fa vuit anys que vam arribar a aquesta escola. Durant aquests anys ens han passat moltes coses, hem conegut a moltes persones que ara són els nostres amics.

El primer dia, que va ser a segon de primària, estàvem molt contentes, i va ser el dia que ens vam conèixer, de seguida ens vam fer amigues, parlàvem molt mentre la mestra recollia els llibres a la pres-tatgeria. Tenim molts bons records de les colònies, vam anar a moltes juntes i ens vam passar moltes coses, dormíem als bungalows juntes, anàvem a la piscina, feien jocs i per les nits ens escapàvem o ho intentàvem. Vam deixar de ser amigues per un temps (problemes de l'adolescència) però després vam tornar a ser molt amigues perquè no eren problemes, eren tonteries de nenes petites.

Ara ja estem a 4rt d'ESO, i continuem sent molt amigues i encara ens queden molts moments per passar juntes, com per exemple anar de fi de curs a Mallorca que tenim moltes ganes i encara que cada una tingui el seu grup d'amigues nosaltres parlem sobre tot.

Per acabar ens ha agradat venir a aquesta escola, pensem que és una bona institució i que els mes-tres són molt propers a nosaltres i ens donen una confiança especial per això estem satisfetes del nostre pas per l'escola Aloma.

KREYLIN I RAQUEL 4art d'ESO

Jo vaig arribar a aquest col·legi quan anava a 2n d'ESO. El primer dia estava una mica nerviosa perquè no sabia com actuar. Vaig entrar a la classe i en van assegurar al costat d'una companya, ella em va preguntar que com em deia, d'on era, quants anys tenia... va ser molt amable amb mi.

La veritat no sabia com actuar i veia tot diferent era un altre món per a mi, però amb el temps m'he adonat que no, que tot era el mateix. Ara tinc unes amigues que em van ensenyar moltes coses i m'han donat molts consells i uns professors que em van ensenyar moltes coses. Ara ja estic a 4rt d'ESO i m'he adonat que tot el que vaig viure em va deixar una gran ensenyança i moltes experiències que em va fer més fort....ara li dono les gràcies a totes les persones que han estat en tots els moments inoblidables de la meua vida.

Maira Ruiz 4art ESO

Jo, vaig arribar a aquest col·legi quan anava a 1er d' E.S.O.

El primer dia estava molt nerviosa, però els meus companys van ser molt amables. Quan estava a l'entrada del col·legi es van acostar i en van preguntar el meu nom i a quin curs anava, en van començar a dir els seus noms i feien gràcies, suposo que era perquè no em sentis més nerviosa del que ja estava, jo al principi no parlava tan, però després que vaig conèixer a la gent ja estava més segura, parlava amb tothom, encara que quan vaig arribar ja havien grups, jo en parlava amb tothom. La primera tutora va ser Elsa Lopez, ella era molt divertida, les seves classes m'agradaven molt. En 2º d' E.S.O la meua tutora va ser Teresa Blanco, ella ha sigut una de les persones que m'ha fet pensar en les coses a l'igual que Miguel de Castro ells en les seves classes feien moltes xerrades de la vida i el que havia i amb qui es podia confiar i que no ens deixem portar de les males companyies, aquest consell, encara que de vegades no els feia cas, a la fi ell tenia raó.

Ara ja estic a 4rt d'E.S.O i les coses han canviat molt amb el pas dels anys, les amigues, els pensaments...

Dels meus companys em queden moltes coses divertides, i moltes anècdotes, dels professors molts consells, les seves ensenyances i moltes risas.

Kristel 4 ESO

Que és per a mi l'escola?

Jo mai m'havia fet aquesta pregunta, que és l'escola per a mi? Però si ho penso bé l'escola és fins ara, encara que jo no vulgui, és com la meua vida, ja que vaig cada dia de la setmana menys dissabte i diumenge, gairebé estic més hores que a casa.

Aquesta escola no és que tingui unes instal·lacions espectaculars, no és molt gran ni res de tot això, però hi ha una cosa que jo valoro molt més, i és el saber que quan tens algun problema sempre tens al teu costat un mestre que et pot ajudar.

Aquesta escola és força familiar, ja que coneixes a tothom i tothom et coneix a tu, i és com diu la meua mare (quan em queixo): no és una escola gran, però és una gran escola!

Alba Vilar Merín 2è ESO

Aloma
al
Parlament

AQUÍ SANTAPAU-PIFMA

40 anys d'existència no es pot celebrar de qualsevol manera, s'ha de fer amb tota mena d'eines i il·lusions, per això el centre SANTAPAU-PIFMA vol que la celebració del 40è aniversari serveixi per unir a tantes persones que des de qualsevol posició, pares, alumnes i professors, hagin tingut a veure en aquest projecte de "FER ESCOLA".

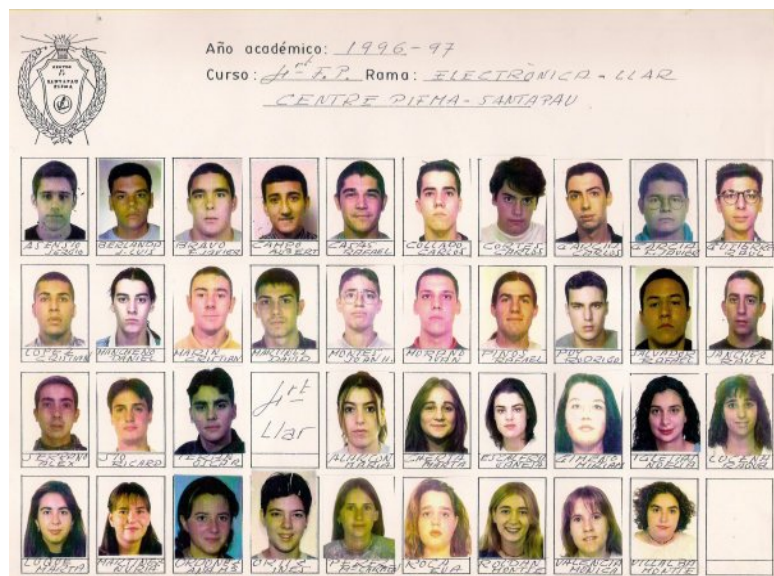
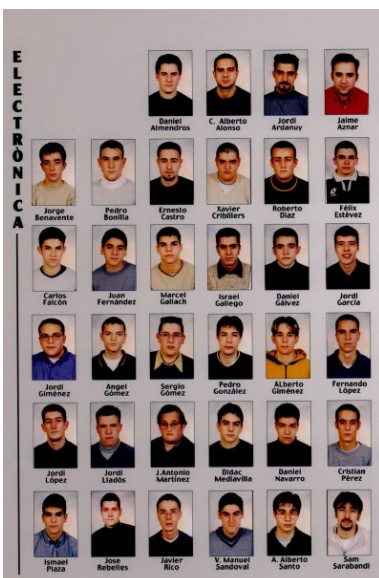

Si s'hagués de fer una presentació de la nostra escola, podria començar analitzant diferents punts, però simplement diria que el nostre centre, és un gran centre, perquè ha sabut oferir un bon nivell de qualitat, qualitat que hem anat assolint al llarg d'aquests anys amb el treball i l'esforç de tot el claustre de professors.

El centre SANTAPAU-PIFMA ha treballat força per assegurar i millorar contínuament la qualitat. Els principis i les eines de la qualitat ens proporcionen la millor manera de gestionar el nostre treball.. Dia a dia sembrem esforç, ordre, disciplina, treball, responsabilitat, alegria, respecte, però hi ha un punt molt important i que està relacionat amb aquest objectiu, arribar a L'EXCEL·LÈNCIA en la nostra feina, ser capaços d'arribar a aconseguir la felicitat dels alumnes.

Per finalitzar, donar les gràcies a totes aquelles famílies i empreses que han confiat en nosaltres i ens han acompanyat en aquest llarg camí, camí que no finalitza aquí sinó que continua..MOLTES GRÀCIES.

EL MUR DEL SANTAPAU

“Mai havia acertat tant en triar una escola”

Alba

“Venir a este colegio me ha hecho recuperar las ganas de estudiar y la esperanza”

Alberto

“Es bueno para empezar de nuevo”

Estefanía

“Enseñar es aprender dos veces, aprender es poder enseñar”

Víctor

“Esto es una gran familia, grande y unida”

Natalia

“Me gusta este colegio porque es muy familiar”

Lorena

“Me han devuelto las ganas de ser alguien”

Víctor

“Este cole ha sido el primero en hacerme sentir realmente bien y yo misma. Te enseñan todo lo que tienes que aprender y te enseñan sobre la vida, la realidad y los sentimientos, lo que es el compañerismo y el respeto a la gente que te rodea. Yo creo que todos estamos muy contentos de poder estudiar aquí”

Seda